

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פיסקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	<p>key-מקרא-</p>

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי אגרא - לא פגרא, אי פגרא - לא אגרא.	רב כהנא ורב אסי לרב:									ז	ו	
שתיק רב.										ו		
מאי טעמא שתיק רב? לא שמיעא ליה הא דתניא:	רב ששת:									ז	ו	
אף על פי שאמרו אין מקבלין צאן ברזל מישראל, אבל מקבלין צאן ברזל מן הנכרים. אבל אמרו: השם פרה לחבירו ואמר לו: הרי פרתך עשויה עלי בשלשים דינר, ואני אעלה לך סלע בחדש - מותר, לפי שלא עשאה דמים.	[תניא]									ז	ו	
ולא עשאה?										ז	ו	
לא עשאה דמים מחיים, אלא לאחר מיתה.	רב ששת:									ז	ו	
הלכתא: ספינה אגרא ופגרא.	רב פפא:											ז
ונהגו בני כופרא: אגרא - בשעת משיכה, פגרא - בשעת שבירה.										ו		
אטו במנהגא תליא מילתא?										ז		
משום דמתניתא תניא מנהגא.										!		
מעוה של יתומים מותר להלוותן ברבית.	רב ענן אמר שמואל:											ז
משום דיתמי ניהו ספינא להו איסורא? יתמי דאכלי דלאו דידהו ליזלו בתר שבקיהו.	אמר ליה רב נחמן:											ז
אימא לי איזו, גופא דעובדא היכי הוה?	אמר ליה: [רב נחמן]									ו	ז	ו
ההוא דודא דבני מר עוקבא דהוה בי מר שמואל תקיל ויהיב ליה, תקיל ושקיל ליה. שקיל אגרא ושקיל פחתא, אי אגרא - לא פחתא, ואי פחתא - לא אגרא.	אמר ליה: [רב ענן]									!		ז
כי הא - אפילו בדקנני נמי שרי למיעבד, דהא מקבלי עלייהו חוסכא דנחשא, דכמה דמקלי נחשא בציר דמיה.	אמר ליה: [רב נחמן]											ז
מעוה של יתומים מותר להלוותן קרוב לשכר ורחוק להפסד.	רבה בר שילא אמר רב חסדא, ואמרי לה אמר רבה בר יוסף בר חמא אמר רב ששת:											ז
קרוב לשכר ורחוק להפסד - רשע, קרוב להפסד ורחוק לשכר - חסיד, קרוב לזה ולזה, רחוק מזה ומזה - זו היא מדת כל אדם.	תנו רבנן:											ז
הני זוזי דיתמי היכי עבדינן להו?	רבה לרב יוסף:											ז
מותבינן להו בי דינא, ויהבינן להו זוזא זוזא.	אמר ליה: [רב יוסף]									!		ז
והא קא כליא קרנא	אמר ליה: [רבה]									ז		
מר היכי עביד?	אמר ליה: [רב יוסף]									^		
בדקינן גברא דאית ליה דהבא פריכא, ונקטינן דהבא מיניה, ויהבינן להו ניהליה קרוב לשכר ורחוק להפסד. - אבל דבר מסוים - לא, דלמא פקדון ניהו, ואתי מריה יהיב סימנין ושקיל ליה.	אמר ליה: [רבה]									!		ז
אמר רב אשי: תינה אי משתכח גברא דאית ליה דהבא פריכא, אי לא משתכח גברא דאית ליה דהבא פריכא ניכלו זוזי דיתמי?	רב אשי:									ז		
חזינן גברא דמשפו נכסיה, ומהימן, ושמע דינא דאורייתא ולא מקבל שמתא דרבנן, ויהבינן להו ניהליה בבי דינא.	אלא: אמר רב אשי									!		ז
אין מקבלין צאן ברזל מישראל מפני שהוא רבית, אבל מקבלין צאן ברזל מן הנכרים, ולוין מהן ומלוין אותן ברבית, וכן בגר תושב.												ז
מלוה ישראל מעותיו של נכרי מדעת הנכרי, אבל לא מדעת ישראל.												ז
למימרא דברשותא דמקבל קיימא?												ז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המקבל צאן ברזל מן הנכרים - ולדות פטורין מן הבכורה.	ורמינהו:										◊	ע:
לא קשיא הא - דמקבל עליה אונסא וזולא, הא - דלא קביל עליה אונסא וזולא.	אביי:										!	ע:
אי דקביל עליה מרה אונסא וזולא - צאן ברזל קרית ליה? - ועוד: אדתני סיפא:	אמר ליה רבא:										◊	ע:
אבל מקבלין צאן ברזל מן הנכרים	[סיפא]										◊	ע:
ליפלוג בדידיה: במה דברים אמורים - דלא קביל עליה אונסא וזולא, אבל קביל מרה אונסא וזולא - שפיר דמי.											◊	ע:
אידי ואידי דלא קביל עליה מרה אונסא וזולא, וגבי בכורות היינו טעם דולדות פטורין מן הבכורה - כיון דאי לא יהיב זווי אתי נכרי תפיס לה לבהמה, ואי לא משכח לה לבהמה תפיס להו לולדות, והוי ליה יד נכרי באמצע. וכל יד נכרי באמצע - פטור מן הבכורה.	אלא אמר רבא:										!	ע:
(משלי כ"ח) מרבה הונו בנשך ותרבית לחונן דלים יקבצנו.											◊	ע:
מאי לחונן דלים?											^	ע:
כגון שבור מלאכא.	רב:										!	ע:
לא נצרכא, אלא דאפילו רבית דנכרי.	רב נחמן: אמר לי הונא:										!	ע:
(דברים כ"ג) לנכרי תשיך, מאי תשיך - לאו תשוך?	איתיביה רבא לרב נחמן:										◊	ע:
לא, תשיך.											!	ע:
לא סגי דלאו הכי?											◊	ע:
לאפוקי אחיך דלא.											!	ע:
אחיך בהדיא כתב ביה ולאחיך לא תשיך											◊	ע:
לעבור עליו בעשה ולא תעשה.											!	ע:
לויין מהן ומלויין אותם ברבית, וכן בגר תושב	איתיביה:										◊	ע:
לא נצרכא, אלא בכדי חייו.	רב חייא בריה דרב הונא:										!	ע:
הכא בתלמידי חכמים עסקינן. טעמא מאי גזור רבנן - שמא ילמוד ממעשיו, וכיון דתלמיד חכם הוא - לא ילמוד ממעשיו.	רבינא:										!	ע.א.
איכא דמתני לה להא דרב הונא אהא:											◊	ע.א.
(שמות כ"ב) אם כסף תלוה את עמי את העני עמך, עמי ונכרי - עמי קודם, עני ועשיר - עני קודם, ענייך ועניי עירך - ענייך קודמין, עניי עירך ועניי עיר אחרת - עניי עירך קודמין.	דתני רב יוסף:										◊	ע.א.
עמי ונכרי עמי קודם	אמר מר:										◊	ע.א.
פשיטא											◊	ע.א.
לא נצרכא דאפילו לנכרי ברבית ולישראל בחנם.	רב נחמן אמר לי הונא:										!	ע.א.
בא וראה סמיות עיניהם של מלוי ברבית: אדם קורא לחבירו רשע - יורד עמו לחייו. והם מביאין עדים ולבלר וקולמוס ודיו, וכותבין וחותמין: פלוני זה כפר באלהי ישראל.	תניא, אמר רבי יוסי:										◊	ע.א.
כל מי שיש לו מעות ומלוה אותם שלא ברבית - עליו הכתוב אומר (תהלים ט"ו) כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם. הא למדת שכל המלוה ברבית נכסיו מתמוטטין.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר										◊	ע.א.
והא קא הזינן דלא מוזפי ברבית וקא מתמוטטין											◊	ע.א.
הללו מתמוטטין ועולין, והללו מתמוטטין ואינן עולין.	רבי אלעזר:										!	ע.א.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
--	---

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(הבוקר א') למה תביט בוגדים תחריש כבלע רשע צדיק ממנו - אמר רב הונא: צדיק ממנו - בולע, צדיק גמור - אינו בולע.												ע.א.
גר צדק האמור לענין מכירה, וגר תושב האמור לענין רבית אינו יודע מה הוא.	תניא, רבי:											ע.א.
גר צדק האמור לענין מכירה - דכתיב (ויקרא כ"ה) וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך, ולא לך אלא לגר, שנאמר (ויקרא כ"ה) לגר, ולא לגר צדק אלא לגר תושב, שנאמר (ויקרא כ"ה) לגר תושב. משפחת גר - זה הנכרי, כשהוא אומר או לעקר - זה הנמכר לעבודת כוכבים עצמה.												ע.א.
ולא לך אלא לגר שנאמר לגר.	אמר מר:											ע.א.
למימר דגר קני עבד עברי?												ע.א.
אין הגר נקנה בעבד עברי, ואין אשה וגר קונין עבד עברי. גר לא נקנה בעבד עברי - (ויקרא כ"ה) ושב אל משפחתו, בעיניו, והא ליכא. ואין אשה וגר קונין עבד עברי, אשה - לאו אורח ארעא. גר נמי, גמירי דמקני - קני, דלא מקני - לא קני.	ורמינהי:											ע.א.
אינו קונה ודינו כישראל, אבל קונה ודינו כנכרי.	רב נחמן בר יצחק:											ע.א.
הנרצע והנמכר לנכרי אינו עובד לא את הבן ולא את הבת.	דתניא:											ע.א.
ואין אשה וגר קונין עבד עברי	אמר מר:											ע.א.
נימא דלא כרבן שמעון בן גמליאל												ע.א.
אשה קונה את השפחות ואינה קונה את העבדים.	דתניא: [ת"ק]											ע.א.
אף קונה את העבדים.	רבן שמעון בן גמליאל:											ע.א.
אפילו תימא רבן שמעון בן גמליאל, ולא קשיא: כאן - בעבד עברי, כאן בעבד כנעני. עבד עברי - צניע לה, עבד כנעני - פריץ לה.												ע.א.
ארמלתא לא תרבי כלבא, ולא תשרי בר בי רב באושפיזא.	אלא הא דתני רב יוסף:											ע.א.
בשלמא בר בי רב - צניע לה, אלא כלבא כיון דמסריך בה - מירתתא												ע.א.
כיון דכי שדיא ליה אומצא מסריך בתרה, אמרי אינשי: משום אומצא דשדיא ליה הוא דמסריך.	אמרי:											ע.א.
גר תושב האמור לענין רבית, מאי היא? דכתיב (ויקרא כ"ה) וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך.												ע.א.
לויין מהן ומלוין אותן ברבית, וכן בגר תושב	ורמינהי:											ע.א.
מי כתיב אל תקח מאתם? מאתו כתיב - מישראל.	רב נחמן בר יצחק:											ע.א.
אל תקח מאתו נשך ותרבית - אבל אתה נעשה לו ערב	תנו רבנן:											ע.א.
ערב למאן?												ע.א.
אילימא ערב לישראל												ע.א.
אלו עוברין בלא תעשה: המלוה והלוה, הערב והעדים	והא תנא:											ע.א.
אלא לנכרי.												ע.א.
וכיון דדיניה דנכרי דאזיל בתר ערבא - איהו ניהו דקא שקיל מיניה רביתא												ע.א.
שקיבל עליו לדון בדיני ישראל.	רב ששת:											ע.א.
אי קיבל עליו לדון בדיני ישראל - רבית נמי לא לשקול												ע.א.
שקיבל עליו לזו, ולא קיבל עליו לזו.	רב ששת:											ע.א.

<p>מזמור-א-קב</p> <p>◊ חולקים-disputants</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
---	---

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מלוה ישראל מעותיו של נכרי מדעת הנכרי כו'.												■	עא:
מלוה ישראל מעותיו של נכרי מדעת הנכרי, אבל לא מדעת ישראל. כיצד? ישראל שלוה מעות מן הנכרי ברבית, וביקש להחזירם לו. מצאו ישראל אחר ואמר לו: תנם לי, ואני אעלה לך כדרך שאתה מעלה לו - אסור. ואם העמידו אצל נכרי - מותר.	תנו רבנן:											■	עא:
וכן נכרי שלוה מעות מישראל ברבית, וביקש להחזירם לו, מצאו ישראל אחר ואמר לו: תנם לי, ואני אעלה לך כדרך שאתה מעלה לו - מותר. ואם העמידו אצל ישראל - אסור.												■	עא:
בשלמא סיפא - לחומרא, אלא רישא, כיון דאין שליחות לנכרי - איהו ניהו דקא שקיל מיניה רביתא												⚡	עא:
הכא במאי עסקינן - כגון דאמר ליה: הניחם על גבי קרקע והיפטר.	רב הונא בר מנחם משמיה דרב אחא בריה דרב											!	עא:
אי הכי מאי למימרא?												⚡	עא:
כגון שנטל ונתן ביד.	אלא אמר רב פפא:											!	עא:
ואכתי, מאי למימרא?												⚡	עא:
מהו דתימא: נכרי גופיה כי עביד - אדעתא דישאל קא גמיר ויהיב, קא משמע לן.												!	עא:
כי אמרינן אין שליחות לנכרי - הני מילי - בתרומה, אבל בכל התורה כולה - יש שליחות לנכרי.	רב אשי:											!	עא:
והא דרב אשי בדותא היא, מאי שנא תרומה דלא - דכתיב (במדבר י"ח) אתם גם אתם מה אתם בני ברית - אף שלוחכם נמי בני ברית. שליחות דכל התורה כולה נמי מתרומה גמרינן לה. אלא דרב אשי בדותא היא.												■	עא:
כי אמרינן אין שליחות לנכרי - הני מילי אינהו לדידן, אבל אנן לדידהו הוינא להו שליח.	איכא דאמרי, אמר רב אשי:											!	עא:
והא דרב אשי בדותא היא. מאי שנא אינהו לדידן דלא - דכתיב אתם, גם אתם לרבות שלוחכם מה אתם בני ברית - אף שלוחכם בני ברית, אנן לדידהו נמי, מה אתם בני ברית קאמר. אלא הא דרב אשי בדותא היא.												■	עא:
נהי דשליחות לנכרי לית ליה, זכיה מדרבנן אית ליה. מידי דהוי אקטן, קטן לאו אף על גב דלית ליה שליחות אית ליה זכיה מדרבנן. הכא נמי לא שנא.	רבינא:											!	עא:
ולא היא, ישראל אתי לכלל שליחות, נכרי לא אתי לכלל שליחות.												■	עב:
ישראל שלוה מעות מן הנכרי ברבית, וזקפן עליו במלוה, ונתגייר, אם קודם שנתגייר זקפן עליו במלוה - גובה את הקרן וגובה את הרבית. ואם לאחר שנתגייר זקפן עליו במלוה - גובה את הקרן ואינו גובה את הרבית.	תנו רבנן:											■	עב:
וכן נכרי שלוה מעות מישראל ברבית וזקפן עליו במלוה ונתגייר, אם עד שלא נתגייר זקפן עליו במלוה - גובה את הקרן וגובה את הרבית, אם משנתגייר זקפן עליו במלוה - גובה את הקרן ואינו גובה את הרבית.	[ת"ק]											■	עב:
נכרי שלוה מעות מישראל ברבית - בין כך ובין כך גובה את הקרן וגובה את הרבית.	רבי יוסי:											■	עב:
הלכה כרבי יוסי.	רבא אמר רב חסדא אמר רב הונא:											■	עב:
מאי טעמא דרבי יוסי - כדי שלא יאמרו בשביל מעותיו נתגייר זה.	רבא:											■	עב:
שטר שכתוב בו רבית - קונסין אותו, ואינו גובה לא את הקרן ולא את הרבית, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											■	עב:
גובה את הקרן ואינו גובה את הרבית.	חכמים:											■	עב:
במאי קמילגי?												^	עב:
קנסינן התירא משום איסורא	רבי מאיר סבר:											!	עב:
לא קנסינן התירא משום איסורא.	רבנן סברי:											!	עב:
שטרי חוב המוקדמין - פסולין, והמאוחרין - כשרין.	תנן התם:											■	עב:
מוקדמין אמאי פסולין? נהי דלא גבו מזמן ראשון, ניגבו מזמן שני												⚡	עב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-איזהו נשך	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במחלוקת שנויה, ורבי מאיר היא.	רבי שמעון בן לקיש:										!	◇
אפילו תימא רבנן, גזירה שמא יגבה מזמן ראשון.	רבי יוחנן:										!	◇
ההוא גברא דמשכין ליה פרדיסא לחבריה, אכלה תלת שני. אמר ליה: אי מזבינת לה ניהלי - מוטב, ואי לא - כבישנא לה לשטר משכנתא, ואמינא: לקוחה היא בידי.												○ ◇
אזל, קם אקנייה לבנו קטן, והדר זבנה ניהליה												○ ◇
זביני - ודאי לא הוי זביני, זוי, כמלוה בשטר דמו וגובה מנכסים משועבדים, או דילמא: כמלוה על פה דמו ואינו גובה מנכסים משועבדים?											^	
ולאו היינו דרבי אסי?	אביי:										!	◇
מודה בשטר שכתבו - אינו צריך לקיימו, וגובה מנכסים משועבדים.	דאמר רבי אסי:										!	◇
מי דמי? התם - ניתן להכתב, הכא - לא ניתן להכתב.	אמר ליה רבא:										?	◇
יתיב מרימר וקאמר להא שמעתא.	[מרימר]										○	
אלא הא דאמר רבי יוחנן גזירה שמא יגבה מזמן ראשון, נימא: לא ניתן ליכתב	רבינא למרימר:										?	◇
הכי השתא התם - נהי דלא ניתן ליכתב מזמן ראשון - אבל ניתן ליכתב מזמן שני, הכא - לא ניתן ליכתב כלל.	אמר ליה: [מרימר]										!	◇
לשבח קרקעות כיצד? הרי שגול שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה, והרי היא יוצאה מתחת ידו, כשהוא גובה - גובה את הקרן מנכסים משועבדים, ושבח גובה מנכסים בני חורין.	אלא הא דתניא:										?	◇
נימא: לא ניתן ליכתב											?	
הכי השתא התם, אי למאן דאמר ניחא ליה דלא ניקרייה גזלנא, אי למאן דאמר ניחא ליה דליקום בהימנותיה - מפייס ליה למריה ומוקים ליה לשטריה, הכא - לאברוחי מיניה קמכוין, שטרא מקיים ליה?											!	◇
אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער, יצא השער - פוסקין, ואף על פי שאין לזה יש לזה.												■
היה הוא תחילה לקוצרים - פוסק עמו על הגדיש, ועל העביט של ענבים, ועל המעטן של זיתים, ועל הביצים של יוצר, ועל הסיד מששקעו בכבשן.												■
ופוסק עמו על הזבל כל ימות השנה	[ת"ק]											■
אין פוסקין על הזבל אלא אם כן היתה לו זבל באשפה	רבי יוסי:											■
מתירים.	חכמים:											■
ופוסק עמו בשער הגבוה												■
אף על פי שלא פסק עמו בשער הגבוה - יכול לומר: תן לי כזה או תן לי את מעותי.	רבי יהודה:											■
אין פוסקין על השער שבשוק.	רבי אסי אמר רבי יוחנן:											■ ◇
אמר רבי יוחנן אפילו כדורמוס הזה?	רבי זירא לרבי אסי:										?	
לא אמר רבי יוחנן אלא בשוק של עיירות, דלא קביעי תרעייהו.	אמר ליה: [רבי אסי]										!	◇
ולמאן דסליק אדעתין מעיקרא דאמר רבי יוחנן אפילו כדורמוס הזה, אלא מתניתין דקתני											?	
אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער, יצא השער - פוסקין	[תנן]										?	
היכי משכחת לה?											?	
מתניתין בחיטי דאכלבי וארבי, דמשוך תרעיה טפי.											!	
אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער, יצא השער פוסקין, אף על פי שאין לזה יש לזה.	תנו רבנן:											■ ◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

Talmud Navigator

בבא מציעא-איזהו נשך	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היו חדשות מארבע וישנות משלש - אין פוסקין עד שיצא השער לחדש ולישן.												עב: ◊
היו לקוטות מארבע, ולכל אדם משלש - אין פוסקין עד שיצא השער ללוקט ולמוכר.												עב: ◊
פוסקין ללקוטות כשער הלקוטות.	רב נחמן:											עב: ◊
מאי שנא לוקט - דאי לית ליה יזיף מלקוט חבריה, בעל הבית נמי יזיף מלקוט.	רבא לרב נחמן:							ז				עב: ◊
בעל הבית זילא ביה מילתא למיזף מלקוט.	אמר ליה: [רב נחמן]							!				עב: ◊
איבעית אימא: מאן דהיב זוזי לבעל הבית - אפירי שפירי יהיב.								!				עב: ◊
אין לויין על שער שבשוק.	רב ששת אמר רב הונא:											עב: ◊
ומי אמר רב הונא הכי?	רב יוסף בר חמא לרב ששת, ואמרי לה רב יוסי בר אבא לרב ששת:							ז				עב: ◊
הני בני בי רב דיזפי בתשרי ופרעי בטבת, שרי או אסיר?	והא בעי מיניה מרב הונא:							ז				עב: ◊
הא חיטי בהיני והא חיטי בשילי, אי בעי זבני ופרעי ליה.	אמר להו: [רב הונא]							!				עב: ◊
מעיקרא סבר רב הונא: אין לויין, כיון דשמעה להא								!				עב: ◊
לויין	דאמר רבי שמואל בר חיזיא אמר רבי אלעזר:							!				עב: ◊
אמר איהו נמי לויין.								!				עב: ◊
המוליך חבילה ממקום למקום, מצאו חבירו ואמר לו: תנה לי ואני אעלה לך כדרך שמעלין לך באותו מקום. ברשות מוכר - מותר, ברשות לוקח - אסור.	תנו רבנן:											עב: ◊
המוליך פירות ממקום למקום, מצאו חבירו ואמר לו: תנם לי ואני אעלה לך פירות שיש לי באותו מקום, אם יש לו פירות באותו מקום - מותר, ואם לאו - אסור.												עב: ◊
והחמרין מעלים במקום היוקר כבמקום הזול, ואינן חוששין.												עב: ◊
מאי טעמא?								ז				עב: ◊
ניחא להו דמגלו להו תרעא	רב פפא:							!				עב: ◊
ניחא להו דמוזלי גבייהו.	רב אחא בריה דרב איקא:							!				עב: ◊
מאי בינייהו?								ז				עב: ◊
איכא בינייהו: תגרא חדתא.								!				עב: ◊
בסורא אזלי ארבעה ארבעה, בכפרי אזלן שיתא שיתא. יהיב רב זוזי לחמרי, וקביל עליה אונסא דאורחא, ושקיל מינייהו חמשה.	[רב]							o				עב: ◊
ונשקול שיתא								ז				עב: ◊
אדם חשוב שאני.								!				עב: ◊
מהו לעשות בגרוטאות כן?	בעא מיניה רבי אסי מרבי יוחנן:							ז				עב: ◊
ביקש רבי ישמעאל ברבי יוסי לעשות כן בכלי פשתן, ולא הניחו רבי.	אמר ליה: [רבי יוחנן]							o	!			עב: ◊
ביקש רבי לעשות בגרוטאות כן, ולא הניחו רבי ישמעאל ברבי יוסי.	איכא דאמרי:							o	!			עב: ◊
פרדיסא, רב אסר	[רב]							z	■			עב: ◊

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
התם בידו הכא לאו בידו.										!	◇
הני בי תלתא דיהבי זוזי לחד למזבן להו מידי, וזבן לחד מינייהו - זבן לכולהו. ולא אמרן אלא דלא צר וחתים איניש אחודיה, אבל צר וחתים איניש אחודיה - למאן דזבן זבן, ולמאן דלא זבן - לא זבן.	רבא:										■ ◇
האי סטומתא קניא.	רב פפי משמיה דרבא:										■ ◇
למאי הלכתא?										⚡	
למקניא ממש	רב חביבא									! ♦	◇
רבנן אמרי: לקבולי עליה מי שפרע.	רבנן:									! ♦	◇
והלכתא: לקבולי עליה מי שפרע. ובאתרא דנהיגו למקני ממש - קנו.										■	◇
היה הוא תחלה לקוצרים											■ <
מחוסר שתים - פוסק, שלש - אינו פוסק.	רב:										■ ◇
בידי אדם - אפילו מאה פוסק, בידי שמים - אפילו אחת אינו פוסק.	שמואל:										■ ◇
פוסק עמו על הגדיש	תנן:										■ ◇ <
והא מחוסר משדא בחמה, למיבש ולמידש, ומידרא										⚡	
כגון דשדא בחמה ויבש.										!	◇
ולשמואל, דאמר בידי שמים אפילו אחת אינו פוסק, והא מחוסר מידרא, דבידי שמים היא										⚡	◇
אפשר בנפוותא.										!	◇
ועל העביט של ענבים.											■ ◇ <
והא מחוסר מכמר ועיולי לבי מעצרתא למידש ולמנגן										⚡	
על הכומר של זיתים	כדתני רבי חייא:									!	◇
הכא נמי - על הכומר של ענבים.										!	
והא מחוסרי תלת										⚡	
באתרא דההוא דזבין הוא דנגיד.										!	◇
ועל המעטן של זיתים.											■ ◇ <
והא מחוסר מכמר ועיולי לבי דפי למידש ולמנגן										⚡	
על כומר של זיתים.	תני רבי חייא:									!	◇
הא איכא תלת										⚡	
באתרא דההוא דזבין ההוא מנגיד.										!	◇
ועל הביצים של יוצר.											■ ◇ <
אמאי? והא מחוסר לפופי ויבושי, עיולי לאתונא למישרף ולמיפק										⚡	

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

? **קושיא-challenge**
 ^ **שאלה-question**
 ! **תירוץ-answer**
 ■ **ראייה-proof**

מקרא-key:

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כגון דמלפפה ויבישו.										!	◇
והא איכא תלת										?	
באתרא דההוא דובין הוא דמפיק.										!	◇
ועל הסיד משישקענו בכבשן.											◇ <
והא מחוסר מקלה, ואפוקי, ומידק										?	
באתרא דההוא דובין ההוא דייק.										!	◇
ולשמואל, דאמר בידי אדם - אפילו מאה פוסק, למה לי משישקענו בכבשן?										?	◇
אימא: משראוי לשקעו בכבשן.										!	◇
ועל הביצים של יוצר.											◇ <
אין פוסקים על הביצים של יוצר עד שיעשו, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן:										◇
במה דברים אמורים - בעפר לבן, אבל בעפר שחור, כגון כפר הנניא וחברותיה, כפר שיחין וחברותיה - פוסקין, אף על פי שאין לזה יש לזה.	רבי יוסי:										◇
אמימר יהיב זוזי מכי מעיילי עפרא.	[אמימר]									o	◇
כמאן?										^	
אי כרבי מאיר										!	
האמר עד שיעשו										?	
אי כרבי יוסי										!	
האמר אף על פי שאין לזה יש לזה										?	
לעולם כרבי יוסי, ובאתריה דאמימר עשיק עפרא. אי דמעיילי עפרא - סמכא דעתיה ויהיב להו זוזי, ואי לא - לא סמכא דעתיה.										!	◇
ופוסק עמו על הזבל כל ימות השנה											◇ <
חכמים היינו תנא קמא											?
ימות הגשמים - איכא בינייהו.	רבא:									!	◇
ופוסק עמו כשער הגבוה.											◇ <
ההוא גברא דיהיב זוזי לנדוניא דבי חמוה, לטוף זל נדוניא. אתו לקמיה דרב פפא.											o
אי פסקת עמו כשער הגבוה - שקיל כהשתא, ואי לא - שקיל כי מעיקרא.	אמר ליה: [רב פפא]										◇
ואי לא פסק שקיל כמעיקרא? מעות נינהו, ומעות לא קנו	רבנן לרב פפא:										?
אנא נמי לקבולי עליה מי שפרע קא אמינא. אי פסק כשער הגבוה מוכר קא הדר ביה - מקבל עליה מוכר מי שפרע, אי לא פסק - לוקח קא הדר ביה, מקבל עליה לוקח מי שפרע.	אמר להו: [רב פפא]									!	◇
וממאי דרבנן היא דפליגי עליה דרבי שמעון	רבינא לרב פפא:									?	◇
מעות לא קנו	דאמרי: [רבנן]									?	◇
ואפילו הכי, אי פסק כשער הגבוה - שקיל כדהשתא, אי לא פסק - שקיל כדמעיקרא, דלמא רבי שמעון היא,										?	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעוות קונות.	דאמר: [רבי שמעון]										◊	עד:
וכי פסק כשער הגבוה - שקיל כי השתא, אי לא פסק - שקיל כמעיקרא, משום דקני להו זוזי. אבל לרבנן, בין פסק בין לא פסק - שקיל כי השתא, דדעתיה דאיניש אתרעא זילא											◊	עד:
אימור דאמר רבי שמעון בחד תרעא, בתרי תרעי - מי אמר? דאי לא תימא הכי מי שפרע בלוקח - לרבי שמעון לית ליה.	אמר ליה: [רב פפא]										◊	עד:
וכי תימא - הכי נמי?											◊	עד:
מכל מקום כך הלכה, אבל אמרו חכמים מי שפרע כו'.	! והתניא:										◊	עד:
מאי מכל מקום? לאו דלא שנא לוקח ולא שנא מוכר מקבל עליה מי שפרע?	!										◊	עד:
אלא, כי קאמר רבי שמעון - בחד תרעא, בתרי תרעי - לא אמר.	!										◊	עד:
ותיפוק ליה דשליח שוייה מעיקרא	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:										◊	עד:
בתגרא דובין ומזבין.	אמר ליה: [רב אשי]										◊	עד:
מלוה אדם את אריסיו חטין בחטין לזרע, אבל לא לאכול.											◊	עד:
שהיה רבן גמליאל מלוה את אריסיו חטין בחטין לזרע, ביוקר והזול, או בזול והוקרו - נוטל מהן כשער הזול. ולא מפני שהלכה כן, אלא שרצה להחמיר על עצמו.	[רבן גמליאל]										◊	עד:
מלוה אדם את אריסיו חטים בחטים לזרע. במה דברים אמורים - שלא ירד, אבל ירד - אסור.	תנו רבנן:										◊	עד:
מאי שנא תנא דידן דלא קא מפליג בין ירד ובין לא ירד, ומאי שנא תנא ברא דקא מפליג בין ירד ובין לא ירד?											◊	עד:
באתרא דתנא דידן אריסא יהיב ביזרא, בין ירד ובין לא ירד - כמה דלא יהיב ביזרא מצי מסליק ליה, וכי קא נחית לבציר מהכי קא נחית. באתרא דתנא ברא מרי ארעא יהיב ביזרא, אי לא ירד דמצי מסליק ליה, כי קא נחית - לבציר מהכי קא נחית, אי ירד, דלא מצי מסליק ליה - אסור.	רבא: רבי אידי אסברה ניהלי:										◊	עד:
אומר אדם להבירו הלויני כור חטין וקוצץ לו דמים, הזולו - נותן לו חטים, הוקרו - נותן דמיהם.	תנו רבנן:										◊	עד:
והלא קצץ											◊	ע"ה.
הכי קאמר: אם לא קצץ, הזולו נוטל חטין, הוקרו - נותן דמיהם.	רב ששת:										◊	ע"ה.
לא יאמר אדם להבירו: הלויני כור חטין ואני אתן לך לגורן. אבל אומר לו: הלויני עד שיבא בני, או עד שאמצא מפתח	[ת"ק]										◊	ע"ה.
והלל אוסר.	[הלל]										◊	ע"ה.
לא תלוה אשה ככר להברתה עד שתעשיה דמים, שמא יקרו חטין, ונמצאו באות לידי רבית.	וכן היה הלל אומר:										◊	ע"ה.
יש לו סאה - לזה סאה, סאתים - לזה סאתים.	רב הונא:										◊	ע"ה.
אפילו יש לו סאה - לזה עליה כמה כורין.	רבי יצחק:										◊	ע"ה.
טיפת יין אין לו, טיפת שמן אין לו.	תני רבי חיאי לסיועיה לרבי יצחק:										◊	ע"ה.
הא יש לו - לזה עליה כמה טיפין.											◊	ע"ה.
והלל אוסר.	[הלל]										◊	ע"ה.
הלכה כדברי הלל.	רב נחמן אמר שמואל:										◊	ע"ה.
ולית הלכתא כוותיה.											◊	ע"ה.
לא תלוה אשה וכו'.	וכן היה הלל אומר:										◊	ע"ה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-איזהו נשך		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא		מאן דאמר													
	זו דברי הלל, אבל חכמים אומרים: לויים סתם, ופורעים סתם.		רב יהודה אמר שמואל:											◇	עה.
	בני חבורה המקפידין זה על זה - עוברין משום מדה, ומשום משקל, ומשום מנין, ומשום לויין ופורעין ביום טוב, וכדברי הלל אף משום רבית.		ואמר רב יהודה אמר שמואל:											◇	עה.
	תלמידי חכמים מותרים ללוות זה מזה ברבית. מאי טעמא - מידע ידעי דרבית אסורה, ומתנה הוא דיהבו אהדדי.		ואמר רב יהודה אמר שמואל:											◇	עה.
	אמר ליה שמואל לאבוה בר איהי: הלויני מאה פלפלין במאה ועשרין פלפלין, ואריך.												○		עה.
	מותר לו לאדם להלוות בניו ובני ביתו ברבית כדי להטעימן טעם רבית.		רב יהודה אמר רב:											◇	עה.
	ולאו מילתא היא, משום דאתי למיסרך.													◇	עה.
	אומר אדם לחבירו: נכש עמי ואנכש עמך, עדור עמי ואעדור עמך. ולא יאמר לו: נכש עמי ואעדור עמך, עדור עמי ואנכש עמך.													■	עה.
	כל ימי גריד - אחד, כל ימי רביעה - אחת.													■	עה:
	לא יאמר לו: חרוש עמי בגריד ואני אחרוש עמך ברביעה.													◇	עה:
	יש רבית מוקדמת, ויש רבית מאוחרת. כיצד? נתן עיניו ללוות הימנו, והוא משלח לו ואומר: בשביל שתלוני - זו היא רבית מוקדמת. לוח הימנו והחזיר לו את מעותיו, והוא משלח לו, ואומר: בשביל מעותיך שהיו בטילות אצלי - זו היא רבית מאוחרת.		רבן גמליאל:											■	עה:
	יש רבית דברים לא יאמר לו דע כי בא איש פלוני ממקום פלוני.		רבי שמעון:											■	עה:
	ואלו עוברין בלא תעשה: המלוה והלוה והערב והעדים		[ת"ק]											■	עה:
	אף הסופר		חכמים:											■	עה:
	עוברים משום (ויקרא כ"ה) לא תתן ומשום (ויקרא כ"ה) אל תקח מאתו, ומשום (שמות כ"ב) לא תהיה לו כנושה, ומשום (שמות כ"ב) לא תשימון עליו נשך, ומשום (ויקרא י"ט) ולפני עור לא תתן מכשול ויראת מאלהיך אני ה'.													■	עה:
	מנין לנושה בחבירו מנה, ואינו רגיל להקדים לו שלום שאסור להקדים לו שלום - תלמוד לומר (דברים כ"ג) נשך כל דבר אשר ישך - אפילו דיבור אסור.		תניא, רבי שמעון בן יוחי:											◇	עה:
	ואלו עוברין.													■	עה:
	מלוה עובר ככולן, לוח עובר משום (דברים כ"ג) לא תשיך לאחיך (דברים כ"ג) ולאחיך לא תשיך, ולפני עור לא תתן מכשול, ערב והעדים אין עוברין אלא משום לא תשימון עליו נשך.		אביי:											◇	עה:
	מלוי רבית יותר ממה שמרויחים - מפסידים, ולא עוד אלא שמשוימים משה רבינו חכם ותורתו אמת. ואמרינן: אילו היה יודע משה רבינו שיהיה ריוח בדבר לא היה כותבו.		תניא, רבי שמעון:											◇	עה:
	מנין לנושה בחבירו מנה, ויודע שאין לו, שאסור לעבור לפניו - תלמוד לומר לא תהיה לו כנושה.		כי אתא רב דימי אמר:											◇	עה:
	כאילו דנו בשני דינין, שנאמר (תהלים ס"ו) הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים.		רבי אמי ורבי אסי דאמרי תרוייהו:											◇	עה:
	כל מי שיש לו מעות, ומלוה אותן שלא בעדים - עובר משום ולפני עור לא תתן מכשול		רב יהודה אמר רב:											◇	עה:
	גורם קללה לעצמו, שנאמר (תהלים לא) תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק.		ריש לקיש:											◇	עה:
	קא מקיים רבינא כל מה דאמור רבנן.		רבנן לרב אשי:											○	עה:
	שלח ליה בהדי פניא דמעלי שבתא: לישדר לי מר עשרה זוזי, דאתרמי לי קטינא דארעא למזבן.		[רב אשי]											○	עה:
	שלח ליה: ניתי מר סהדי, ונכתב כתבא.		[רבינא]											○	עה:
	שלח ליה: אפילו אנא נמי?		[רב אשי]											?	עה:
	שלח ליה: כל שכן מר, דטריד בגירסיה משתלי וגורם קללה לעצמי.		[רבינא]											!	עה:
	שלשה צועקין ואינן נעניין, ואלו הן: מי שיש לו מעות ומלוה אותן שלא בעדים, והקונה אדון לעצמו, ומי שאשתו מושלת עליו.		תנו רבנן:											■	עה:

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof מקרא-key:
--

בבא מציעא-איזהו נשך		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ענה:	
קונה אדון לעצמו מאי היא?												^	ענה:	
תולה נכסיו בנכרי	איכא דאמרי:											!	◇	ענה:
הכותב נכסיו לבניו בחייו	איכא דאמרי:											!	◇	ענה:
דביש ליה בהא מתא ולא אזיל למתא אחריתא.	איכא דאמרי:											!	◇	ענה:
הדרן עלך איזהו נשך.												◇		